

Enguany es reivindica la unitat del català

LA FLAMA DE LA LLENGUA TORNA ENTRE NOSALTRES

El dissabte 3 de setembre arrencava la 9a edició del Correllengua a Rià (el Conflent) el poble natalici del comte Guifré el Pilós. S'encenia així la flama que durant 10 setmanes recorrerà les comarques dels Països Catalans. Les nostres viles lleidatanes participen activament d'aquesta iniciativa popular a favor de la llengua i cultura catalana.

Enguany, aquesta festa impulsada per la coordinadora d'associacions per la llengua catalana, porta per lema "El nostre valencià, el català de tots", amb la voluntat de reivindicar la unitat del català arreu del territori.

A Ponent el Correllengua es mou sota el nom de l'escriptor, Jesús Montcada i s'incideix en el coneixement de la seva obra. Destaquen actes com concerts, cercaviles, correfocs, actuacions de grallers i xerrades i debats entorn a la llen-

gua, així com una marxa de cotxes el dia 12 d'octubre. També s'ha creat una campanya de denúncia pel mal ús de la llengua.

Finalment, el 5 de novembre es farà l'acte final del Correllengua a Perpinyà•

LES JERC HOMENATGEN ALS PATRIOTES LLEIDATANS

Com cada 10 de setembre, vigília de la diadanacional de Catalunya, les JERC-Ponent van fer la tradicional ofrena floral al Roser (Lleida).

El Roser va congreguar 70 assistents

Aquest acte és un homenatge als lleidatans que van defensar la ciutat davant les tropes borbòniques durant la Guerra de Successió. Unes 70 persones van assistir a l'acte on es va fer es-

ment de l'anhel de llibertat del poble català i en el qual els oradors van destacar la importància del moment en que ens trobem, amb la reforma dels estatuts d'autonomia•

RÈCORD A L'ACAMPADA JOVE 2005

Més de 38.000 persones van participar a l'Acampada Jove 2005 que va tenir lloc el passat juliol, per primera vegada a Sant Celoni. Les JERC-Ponent van participar activament al festival i van contribuir al gran èxit d'aquesta desena edició. Entre les activitats cal destacar els concerts d'Obrint Pas, The Toy Dolls, Skap i Rosendo, així com les xerrades i debats i l'acte polític central•

LA MÉS A MÉS

Pàgina 2

Editorial: El perquè de tot plegat!

Opinió: Les polítiques de joventut segons les JERC

Pàgina 3

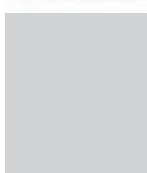
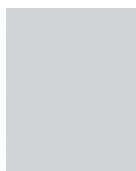
Entrevista a Oriol Junqueras, l'historiador català de moda

www.jerc.net
jerc@jerc.net

EDITORIAL

EL PERQUÈ DE TOT PLEGAT

per nosaltres sense demanar-nos permís.

Perquè som d'esquerres i sabem el que això significa. Perquè per a nosaltres sí que tenen sentit expressions com justícia social, solidaritat i distribució de la riquesa. Perquè anomenar-se d'esquerres no és res si no es practi-

Potser algú es preguntarà si calia una publicació com aquesta. Nosaltres ho hem tingut molt clar des del principi; no només calia, sinó que nosaltres érem els més indicats per a fer-la.

Perquè som joves i volem que el futur sigui millor que el present, sempre millor. Perquè ens bull la sang i volem canviar les coses.

Perquè hi ha qui creu que pot parlar

ca. Perquè som republicans i no acceptarem mai que algú, per raó del seu naixement, tingui uns drets diferents dels altres.

Perquè creiem que si tots som iguals, tots tenim coses a dir a l'hora de governar.

Perquè som catalans i aquesta és la nostra manera de relacionar-nos amb el món.

Per tot això, i per d'altres coses que ens callem, calia fer una publicació com aquesta•

POLÍTIQUES DE JOVENTUT SEGONS LES JERC

Les JERC entenem les polítiques de joventut sobretot com a polítiques d'emancipació juvenil. Tenim dificultats en el treball com trobar una feina digna o l'escassa possibilitat de progressar salarialment. Això precaritza el jovent i a la fi, les ETT's són les úniques que treuen negoci de tot plegat.

També trobem el problema de l'accés a l'habitatge. Bona part dels i les catalanes restem a casa els pares passats els 30 anys (a Europa Occidental la mitjana és troba als 20) esperant que d'aquí uns anys el preu de l'habitatge baixi i peti la famosa bombolla immobiliària, però la solució mai arriba.

Vistos aquests dos exemples, queda clar que les polítiques encaminades al jovent han de tenir com a única prioritat millorar les condicions de vida i treballar amb les dificultats

diàries: mercat de treball, habitatge, manca d'informació sanitària, cost del transport públic, escassetat de beques, dependència econòmica...

Per aconseguir-ho no n'hi ha prou en instal·lar una oficina de joventut que assessori els i les joves. És necessari que hi hagi Plans Integrals de Joventut a tots els municipis que vinculin i requereixin el compromís de tots els responsables en cadascun dels àmbits relacionats amb la nostra vida i manera de ser i sobretot, amb la participació plena i constant dels i les joves•

Joan Almacellas,
Secretari Nacional de Coordinació, Territorial i Campanyes

PONENT EN LLUITA és una publicació editada per la Fundació Josep Irla

i impresa per Eix de Serveis

Coordinació: David Talavera

Equip de redacció: David Talavera, Marta Vilalta.

Col·laboracions: Joan Almacellas, JERC-Lleida.

Maquetació: Marta Vilalta

Consulta tota la informació a www.jerc.net

ENTREVISTA A ORIOL JUNQUERAS VIES

“LA LLIBERTAT NO ES NEGOCIA; ES PROCLAMA I ES DEFENSA”

És l'historiador de moda. S'ha convertit en el més mediàtic dels Països Catalans i és capaç de fer arribar la història a qualsevol. Parlem d'Oriol Junqueras, professor d'història de la UAB i col·laborador en diversos mitjans de comunicació. Però per sobre de tot, és un pou de saviesa i una gran persona.

Molta gent l'ha descobert al programa *El Favorit* de TV3. Digui'ns quin és el seu favorit?

Jo esperava que el guanyador fos Lluís Companys. Però també em cau molt simpàtic Roger de Llúria, clau en la conquesta catalana del Mediterrani. Ara bé, els favorits més autèntics són els pagesos que van conquerir la terra al llarg dels segles o les dones que després de la Guerra Civil espanyola van tirar les seves famílies endavant.

Això evidencia que els protagonistes de la història són les persones “normals” i no els grans personatges.

Sens dubte Catalunya s'ha fet gràcies a les persones que no s'han arrugat davant la por. Han fet molt més que alguns dels personatges dels llibres d'història. El que passa és que la gent prefereix les biografies individualitzades.

Com és que et vas fer historiador?

És una vocació llunyana. Des de petit la meua família m'ha ensenyat a estimar la història del meu país. La meua pas-

sió deriva del fet que la història és veritablement apassionant. És l'acumulació de la vida dels nostres avantpassats, i tots ells van estar plens de passions.

La història és apassionant, però a molts i moltes joves no els interessa. Com es pot fer per enganxar-los?

Si algú la troba avorrida és perquè li deuen explicar malament. No critico als historiadors ni als docents, al contrari, els respecto molt. Però caldria que el poder polític i els mitjans de comunicació es replantegessin els objectius. Narrar els sentiments,

les esperances i les pors és molt més agradable i molt més entenedor. Nosaltres compartim les mateixes pautes emocionals que els nostres avantpassats i saber-ne més d'ells ajuda a entendre'ns a nosaltres.

Els joves són els gran oblidats de la història?

En part sí, igual que els infants i les dones. Perquè la història aparent és la dels grups dominants, formats per homes adults. Però és evident que els joves han tingut protagonisme arreu, com la “lleva del biberó” a la batalla de l'Ebre.

Quan els catalans pensem en el passat, ens ve al cap la mala

sort i les derrotes. És negra la nostra història?

L'historiador Ferran Soldevila parla d'una història dissortada. En realitat,

la nostra història s'assembla a la de qualsevol altre país. Ara bé, malgrat les derrotes, no hem de dubtar en exaltar els moments en què la gent va patir i va sacrificar la vida en nom de la llibertat.

Molts van patir defensant els drets històrics, que en aquests moments estan tant de moda. Ens podria aclarir quins són exactament?

Els drets històrics són àmbits de sobirania propis d'un estat. Catalunya era abans de 1714 una estructura pròpia a un estat i quan reivindicuem aquells drets, demanem àmbits de sobirania en política exterior, política fiscal, lingüística o ordenació del territori. Els drets històrics són importants, però no els necessitem. La nostra dignitat com a nació no es pot negociar; la reconeixeran o no, però continuarà sent nostra. Perquè la llibertat no es negocia; sinó que és proclama i es defensa.

Què n'hem d'aprendre del passat?

Les lliçons més boniques; les de l'esforç col·lectiu davant les dificultats. Cal recordar que l'única lluita que es perd és aquella que s'abandona.

I ja per acabar, doni'ns un consell per afrontar el futur.

Us citaré uns versos de Vicenç Andrés Estellés: En les hores que s'atancen, no restem a casa expectants, sinó que sortim al carrer i participem de la festa, perquè no podran res davant d'un poble unit, alegre i combatiu.

Moltes gràcies.

La història és apassionant perquè és la vida d'avantpassats que van viure moltes passions

EN CATALÀ

VOLS AFILIAR-TE?

SI VOLS AFILIAR-TE O REBRE INFORMACIÓ, OMPLI EL FORMULARI AMB LES TEVES DADES I ENS L'ENVIES A CARRER LLUÍS COMPANYS NÚM 3, 1R, 25005 DE LLEIDA O BÉ, A LA DIRECCIÓ DE CORREU ELECTRÒNIC ponent@jerc.net

BEN AVIAT ENS POSAREM EN CONTACTE AMB TU. LES TEVES DADES SERAN UTILITZADES ÚNICAMENT I EXCLUSIVAMENT PER JERC AMB FINALITATS INFORMATIVES.

PER A MÉS INFORMACIÓ ENTRA A LA WEB WWW.JERC.NET

NOM COMPLET:

ADREÇA:

POBLACIÓ:

COMARCA:

CODI POSTAL:

TELÈFON:

EMAIL:

PROFESSIÓ (EN CAS DE SER ESTUDIANT INDICA CENTRE I CURS)

DATA NAIXEMENT:

EN QUÈ ESTÀS INTERESSAT/DA?

AFILIAR-ME

COL-LABORAR

REBRE INFORMACIÓ